हैरण्यानां र्यानां च श्वतानां वै चतुर्युजां ।
दरामि ते शतान्यष्टौ किङ्किणीशतघोषिणां ॥ २०॥
ह्यानां देशज्ञातानां कुलज्ञानां महौज्ञसां ।
सहस्रमेकं दश च दरामि तव सुत्रत ॥ २१॥
नानावणीविभक्तानां वयःस्थानां तथैव च ।
दराम्येकां गवां कोिंदं दीयतां शबला मम ॥ २२॥
एवमुक्तः स भगवान् विश्वामित्रेण धीमता ।
नैव दास्यामि शबलामिति राज्ञानमत्रवीत् ॥ २३॥
एतदेव हि मे रत्नमेतदेव हि मे धनं ।
एतदेव हि मदस्वमेतदेव हि जीवितं ॥ २४॥
दर्शश्च पौर्णमासश्च यज्ञाश्चवाप्तदिज्ञणाः ।
एतदेव हि मे राज्ञन् क्रियाश्च विविधास्तथा ॥ २५॥
एतदेव हि मे राज्ञन् क्रियाश्च विविधास्तथा ॥ २५॥
एतन्मूलाः क्रियाः सर्वा मम राज्ञन् न संशयः ।
बङ्गना किं प्रलापेन न दास्ये कामदोहिनीं ॥ २६॥

इत्यार्षे रामायणे स्रादिकाएँ शतानन्दोपाख्याने वशिष्ठविश्वामित्रसंवादो नाम चतुःपञ्चाशः सर्गः ॥